

Γράφει ο **Γιώργος Βασιλάτος**

Αγαπητέ κύριε άνεργε,

Μήπως θα είχατε την ευγενή καλοσύνη να κατεβαίνετε για να διαδηλώνετε, μαζί μας στις πλατείες, κατά όσων και ενάντια σε όσους σας έχουν φέρει σ'αυτή τη θέση;

Αγαπητή-έ υπό διαθεσιμότητα, ή πρώην, ή νυν, δημόσιε υπάλληλε,
Μεγάλη μας τιμή μας να σε δούμε κοντά μας στις κινητοποιήσεις, και πού ξέρεις? ίσως να μπορέσεις να γλυτώσεις κάτι, απ' όλα αυτά που σου 'ρχονται.

Αγαπητέ χωρίς κανένα μα κανένα, μέλλον νεολαίε, φευγάτε στα εξωτερικά και νεομετανάστη, πολύ θα θέλαμε να σε δούμε στους δρόμους στο πλάι μας αν δεν έχεις κάτι καλύτερο να κάνεις....

Αγαπητέ γείτονα, γειτόνισσα,

μήπως θα μπορούσες να βγεις κι εσύ στο δρόμο, στις πλατείες, για να φωνάξεις όλα αυτά που καθημερινά σε ακούω να φωνάζεις στο φούρνο, στο καφενείο, στο κομμωτήριο, στο χασάπη κι ύστερα να γυρίζεις ήρεμος-η στο σπίτι, έτοιμος-η να προσφέρεις για «ράπισμα» και την άλλη παρειά;

Αγαπητέ καταστημάτρχη, μικροεπιχειρηματία,

σ'εσένα δεν τολμάω να πω «κλείσε το ρημάδι το μαγαζί σου και βγες στο δρόμο», γιατί ξέρω τι μεγάλους τζίρους και πόσους πελάτες θα χάσεις, τρομάρα σου... Άλλωστε δε σε βλέπω και τόσο συχνά δίπλα μας... μόνο τις κραυγές «απόγνωσης» και τα κλάματά σου ακούω μέσα απ'το χαζοκούτι. Πάντως ποτέ δεν είναι αργά να μας τιμήσεις.

Κι επειδή και η ευγένεια αλλά και η πλακίτσα έχει και τα όριά της

ΤΣΑΚΙΣΟΥ ΚΑΙ ΒΓΕΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

ΑΠΟΔΕΙΞΕ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΑΚΟΜΑ ΖΩΝΤΑΝΟΣ

ΔΕΙΞΕ ΘΕΛΗΣΗ, ΠΥΓΜΗ, ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΞΕΡΙΖΩΜΑ ΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΕΡΤΩΝ ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΩΝ.

ΑΛΛΙΩΣ ΛΙΩΣΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΣΟΥ

ΚΙ ΑΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΖΗΣΕΙ, ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ

ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΥΒΑΛΑ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ «ΠΤΩΜΑΤΟΣ» ΣΟΥ....